

A Helsinki Bizottság Soros-doktrínája

2023 december 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kádár, Apró, Dögei felültek sírjukban és örvendeznek: hazaáruoló szellemeik feltámadtak és itt kísértének közöttünk.

David Pressman amerikai nagykövet szerint „nagyon veszélyes azt sugallni, hogy a magyarországi politikát külföldi hatalmak kívánják befolyásolni”. Így reagált arra, hogy a kormánypárti frakció szuverenitásvédelmi törvénykezést tartott szükségesnek annak megakadályozására, hogy külföldi pénzügyi források mögötti érdekek egyes politikai és parapolitikai szervezetek (NGO-k, civil szervezetek, mozgalmak, médiaszolgáltatók) felhasználásával beavatkozzanak a hazai szabad választások lebonyolításába, és ennek eredményeként nagyobb befolyást szerezzenek a hazai társadalmi, gazdasági és kulturális rendszerek szuverén működésére.

Pressman megnyilvánulása maga az önellentmondás, hiszen amikor az Egyesült Államok nagyköveteként a demokratikusan megválasztott magyar törvényhozás jogalkotási tervét foglal állást, azzal már éppenséggel pont a magyar belpolitikát törekszik befolyásolni, ami mondjuk a hivatalából eredően nemhogy nem dolga, de kifejezetten tilalmazott.

Ugyanakkor Pressman aggodalma ütközik az Európai Unió Tanácsa álláspontjával is, hiszen a testület maga is uniós intézkedéseket sürgetett a külföldi finanszírozású információmanipulációt és beavatkozást folytató szereplőkkel szemben a közrend és közbiztonság megóvása érdekében. Hangsúlyozta, hogy az ilyen intervenciókat gyakran szélesebb körű hibrid hadjáratok részeként használják, és céljuk többek között a demokratikus társadalmak megtévesztése, félrevezetése és destabilizálása, kulturális és társadalmi surlódások előidézése és azok kihasználása, továbbá a kül- és biztonságpolitika folytatására való képességünk negatív befolyásolása.

De Pressman nagykövetnek volna mit megbeszélnie ebben a témában az amerikai állampolgárságú Soros Györggyel is. A tőzsdespekuláns 2009-ben a Project Syndicate internetes újság hasábjain arról a felismeréséről értekezett, hogy a szuverenitás sajnálatos módon „a nemzetállamok belügyeibe való külső beavatkozás útjában áll”. Mi a teendő ennek az akadálnak az áttöréséhez? – ezt vizsgálta a közismert „önzetlen adományozó”. Konceptiója szerint a megoldás az, hogy a népszuverenitás idejétmúlt eszméjét szembe kell fordítani magával a kiszemelt célországgal. Ezt arra a – saját szavai szerint is „kitekert” – gondolatmenetre kell alapozni, hogy a szuverenitás az embereké, és ha a kormányok visszaélnék a rájuk bízott hatalommal, a polgároknak pedig nincs lehetőségük az ilyen visszaélések kijavítására, akkor pont a szuverenitás védelmére hivatkozással a külső beavatkozás máris indokolható.

Ilyen felfogás mellett a nemzetközi közösség áthatolhat a nemzetállamok határain, hogy úgymond megvédje az állampolgárok szuverén jogait.

A nemzetállamok belügyeibe történő beavatkozás céljának legitimitásával generálisabb bajok is vannak. Ugyanis az észak-amerikai és az európai kormányok által aláírt Helsinki záróokmány 1975. augusztus 1-jei elfogadása nemzetközi jogi konszenzust teremtett arra vonatkozóan, hogy a szuverenitás által lefedett valamennyi jog mindegyike elsődleges jelentőségű és feltétlen tiszteletben tartandó.

A dokumentum kiemeli, hogy ebbe hangsúlyozottan beletartozik annak a joga is, hogy az államok szabadon megválasszák és fejlesszék saját politikai, társadalmi, gazdasági és kulturális rendszereiket, meghatározzák törvényeiket és rendeleteiket.

Ennek szavatolására rögzíti a helsinki egyezmény a belügyekbe beavatkozás tilalmát. Ironikus és képmutató, hogy a belügyekbe történő nyílt politikai beavatkozást az NGO-k finanszírozásán keresztül érvényesít? Soros-alapítvány által támogatott Magyar Helsinki Bizottság éppen erről a nemzetközi dokumentumról kapta a nevét. A működése példaszerűen szemlélteti a Soros-féle külföldi beavatkozási doktrína érvényesülését.

A szervezet az elmúlt öt évben félmilliárd forint nagyságrendben volt a spekuláns alapítványának kedvezményezettje, de a külföldről származó pénzügyi források az öb?kez?sege mellett is meghatározó szerepet játszanak a Helsinki Bizottság tevékenységében. Ha ránézünk a bevételi adataikra, akkor abból pontosan

körvonalazódik, hogy nem belföldi, hanem külföldről ered? igény tartja életben. A legutóbbi lezárt pénzügyi évben ugyanis az összes bevételének 93 százaléka külföldi forrásból származott, aminek a 770 millió forintot meghaladó összege jól jelzi a külföldi igény erejét is. A donorok névsora azt is dokumentálja, hogy kiknek fontos a Helsinki Bizottság léte és működtetése. Ebben a Soros-féle Nyílt Társadalom Alapítványok mellett éppúgy feltűnnek a német és holland kormányok, kormányzati szervezetek, mint az Európai Bizottság.

Személyében is áruklodó és aggasztó az amerikai kongresszus National Endowment for Democracy (NED) nevű szervezetének felbukkanása a Helsinki Bizottság tevékenységét finanszírozók között. Ennek a vállaltan a szuverén államok belügyeinek befolyásolására létrehozott „adományozónak” a valódi szerepét illetően az egyik alapító, Allen Weinstein 1991-ben a Washington Postnak adott interjúban világosította fel a közvéleményt: „Amit ma csinálunk, azt 25 évvel ezelőtől a CIA tette titokban.”

A Helsinki Bizottság pedig a külföldi pénzekért cserébe tudja a dolgát.

Egy októberi kiadványának harcosan önfelmentő buzdításában már titkot sem csinált abból, hogy valójában politikai zsoldos tevékenységet végez: „Gyülekezzünk, beszéljünk, tiltakozzunk, alakítsunk egyesületeket [...]. Ne habozzunk, ne mardosson minket bűntudat, ha kívülről, európai intézmények vagy külföldi barátaink ajánlják fel a segítségüket. Ha szűkösek a belső erőforrások az autokráciával szembeni ellenállásra, semmi erkölcstelen nincs abban, ha külföldről próbálunk meg eredményt elérni. [...] Nemzetközi intézményekhez fordulni nem hazaárulás, ahogyan a szövetséges demokratikus országok, nemzetközi sajtó vagy mecénások támogatása sem az [...] Nem állhatunk készületlenül, ha a demokraták előtt megnyílik a lehetőség.”

Kádár, Apró, Dögei felültek sírjukban és örvendeznek: hazaáruló szellemeik feltámadtak és itt kísértének közöttünk. Csak ezúttal nem moszkovita-kommunista, hanem neomarxista-globalista jelmezben.

A szerző ügyvéd, Európa-jogi szakjogász

Borítókép: Alexander Soros (Fotó: Brendan Mcdermid)

Ajánló

